

"DE STADSOMROEPER." nr. 110
Stadsblad dat 4 keer per jaar
verschijnt

Oplage: 600 exemplaren

Redactie:

Pieter Albada - ict
Hanny Bergsma - voorzitter
Atsje Boersma - secretaris
Corrie Leffertstra - penningmeester

Redactieadres:

Hanny Bergsma, Dubbelstraat 129,
8556 XE Sloten, telef. 0514 - 531775

e-mail adres: info@destadsomroeper.nl

Opmaak: Corrie Leffertstra

Eindredactie: Hanny Bergsma

Vaste medewerkers aan dit nummer:

Margriet Agricola, Jan Folmer,
Rudi Leegstra, Hilde de Haan,
Klaartje Lubach, Wytse Müller,
Jan Letterie, Patrick de Vries

Vragen over abonnementsgelden:

Gert Jan Bennema, telef. 06-81545577
administratie@destadsomroeper.nl

Bankrekening nr.: 3052.54.154

Abonnementkosten per jaar:

Een abonnement op alleen
"De Stadsomroeper" bedraagt € 5,00
Een abonnement op De Stadsomroeper
in combinatie met het lidmaatschap
van Plaatselijk Belang bedraagt € 10,00
Een postabonnement op "De Stads-
omroeper" moet € 8,00 kosten

Losse nummers: Eur. 2,00

Bezorging: Sjouwe Leffertstra, Sloten

Drukwerk: Rein Flapper, Sodel

Een financiële bijdrage wordt
ontvangen van de Rabobank

Uiterste inleveringsdatum kopij:
25 mei

INHOUDSOPGAVE:

FAN DE REDAKSJE	2
HJIR EN HJOED	3
SLEAT EARTIIDS....	4
GROETNIS ÚT IT FAR	5
JEUGDFOTO	7
YN PETEAR MEI	7
NIEUWS VAN HET MUSEUM	13
SIPELSNEON	14
KAMPANJE NIJE FOARLEZERS	15
PRAAT MAR FRYSK	16
BEDANKJE	16
POST VAN LEZERS	17
IK HOU VAN HOLLAND	18
BUURTZORG	22
TIMPAAN	23
WSV SLEATTEMERMAR	24
OPROEP.....	25
REGELS TBV COPY SO	25
SLAGERIJ VAN DIJK	26
(SCHADE) JAARWISSELING	28
VAREN NAAR IT FAR	31
PAKES SLEATTEMER FERLINE	32
REUNIE SLEAT 2012	32
FOTO PAKES....	33
IJSCLUB EENDRACHT 150 JAAR	34
IJSCLUB EENDRACHT VERSLAG	36
VOETBALNIEUWS	37
'LAAGHANGEND FRUIT'	38
VERGADERING PL BELANG	38
GAASTERLAND PROMOTION	39
BEGRAFNIS EN CREMATIE VER.	40
OPBRENGST COLLECTES	41
RUIMTE	42
IN AMARIJKE	44
GEDICHT MAITIID	48

ACHTE LÊZER

Ja, in foto fan in mar fol boaten; simmer! We ha in nije rubryk: Watersportvereniging(WSV) Sleattemermar. Jan Letterie sil tenei alle kearen in stikje skriuwe oer wat der sa al bart by dizze feriening. Fijn! As jo yn it bestjoer sitte fan in sportferiening, kin it wêze, dat der wat aardichs bart en dat net ien is, dy't dêr wat oer skriuwe kin of wol foar yn De Stedsomropper. Dan kinne jo kontakt opnimme mei Rudie Leegstra. Hy is ree om foar de sport te skriuwen. Yn dit nûmer fine jo al in stikje fan him oer de jiergearkomste fan de iisklup. Fierder fine jo yn dit nûmer in 'bedrijvigheidje'. De slachter giet nei Balk ta mei syn winkel. Spitich! Mar de ôfstân nei Balk is te dwaan, sels op de fyts, dat we kinne elke dei ús stikje fleis krije. Der bart op 't heden in soad yn Sleat. Der komt in hiel oar soarte fan winkeloanbod. Yn de Dubbelstraat binne se op twa plakken drok oan it wurk om fan in wenning in winkel te meitsjen. Yn it junynûmer sille jo der mear oer lêze kinne.

En dan noch in nijtsje! Fan april ôf sil der tenei elke simmer in tentoanstelling wêze yn it museum Stedhûs Sleat. Gert de Winter fan It Far is de earste keunstner, dy't hjir syn útstalling fan skilderijen ha sil. Yn de rubryk fan it museum kinne jo der wat oer lêze.

Fansels stiet der noch folle mear yn dit nûmer fan De Stedsomropper. Lês mar gau!

Atsje Boersma-van der Veen.

Foto: schilderij van Gert de Winter

HJIR EN HJOED

Berne:

13 desimber 2010, *Thiemen*, soan fan
Harry en Dirkje Alting-Mous, Menno van Coehoornstraat 22.

18 desimber 2010, *Kyenna Malin*, dochter fan
Wolfgang en Suphannika Meijer, Bolwerk ZZ 69.

3 febrewaris 2011, *Fenna*, dochter fan Remco van den
Brink en Tjitske Breimer, Schoolstraat 167a.

Om utens:

10 desimber 2010, *Sem Dirk*, soan fan
Anita Kuipers en Durk Wopke Geertsma, Harich
18 desimber 2010 *Eise Antoon* soan fan
Hiltje en Aldo Klein Swormink-Hepkema, Abbegea

Sa lang troud:

10 desimber 2010, Ed en Jannie Dijkkamp, Menno van Coehoornstr. 35,
40 jier

Ferstoarn om utens:

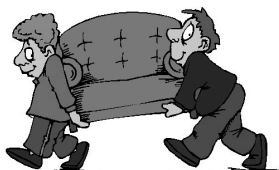
10 oktober 2010, Fedde van Dijk, Vollenhove, 82 jier
23 febrewaris 2011 Catharina Brouwer-Nijholt,
De Jouwer, 80 jier
2 maart 2011 Anna Roos van de Werf-Visser, 74 jier
5 maart 2011 Wiebe Bouke (Broer) Hofman, Zwolle, 90 jier

Ferhuze yn 'e stêd:

Djoeke van Dijk nei Spanjaardsdijk 16

Nij ynkommen:

José de Groot, Spanjaardsdijk 21
Fam. Henk en Rita Rutgers, Baanweg 5

Ofreizge:

Jort Pander en Hilda Drent nei Balk
Mario Goos en Ria Dijkman nei De Jouwer
Femke Müller nei Eindhoven

Ha jo ynformaasje dy 't absolút net yn dizze rubryk ûntbrekke mei, jou it dan efkes troch oan 'e redaksje. Allinnich op dy wize slagje wy deryn om de lêzers goed te ynformearjen oer alle mutaasjes dy 't Sleat oanbelangje. Bern dy 't om utens berne wurde, sille allinnich yn dizze rubryk pleatst wurde as dat efkes troch de âlders of pake en beppe trochjûn wurdt of troch bygelyks in bertekaartsje te stjoeren.

SLEAT EARTIIDS EN SLEAT HJOED DE DEI

bovenste foto archief, onderste foto Wytse Müller.

GROETNIS UT IT FAR 36:

Tring, de vorige schrijver "Groetnis út It Far" (1) aan de voordeur. Het lijkt wel komen en gaan op It Far. Ook wij zijn nieuwe bewoners en wel sinds de zomer van 2010.

Om precies te zijn, de sleutel vanaf 3 mei en wonen er met ons vieren vanaf 1 juli 2010.

Wie zijn wij:

Heero Zwart, 46 jaar geboren en getogen in Zoutkamp (het garnalen dorp bovenin Nederland, niet ver van de grens van Friesland/Groningen). Heero is werkzaam bij de firma Gore (van Gore-tex) maar dan voor de medische afdeling. Zijn werk is veelomvattend, maar in ieder geval assisteert hij o.a. voor het technische deel vaatchirurgen op de operatiekamer bij het transplanteren van vaatprothesen en heeft als werkgebied de Noordelijke helft van Nederland.

Anneke Veenendaal, 47 jaar geboren in Ede op de Veluwe en de laatste jaren woonachtig in Nijkerk (Gelderland). Anneke heeft 28 jaar gewerkt voor de thuiszorg en de laatste 15 jaar als leidinggevende verpleging en verzorging. Momenteel heeft Anneke geen werk maar zag de verhuizing en haar plotselinge ontslag als een nieuwe kans. Ik ben een 4-jarige opleiding gestart in Deventer aan de Saxion-next een particuliere Hogeschool voor lifestyle adviseur. Ik hoop dat ik werk in kan vinden, moet ook nog stage lopen in het tweede jaar en een baan zou t.z.t. in deze branche zou geweldig zijn. Dus tips.....kom maar op!

Roza Zwarts, 13 jaar geboren in Nijkerk en is begonnen op CSG Balk en doet HAVO/VWO, ze heeft het enorm naar haar zin in Sloten en maakt inmiddels ook deel uit van het damesteam voetbal. Vriendinnen zijn geen probleem, een leuke meidengroep trekt inmiddels al met elkaar op.

Fabi Zwarts, 9 jaar geboren in Nijkerk gaat op school in Sloten en zit in groep 6 van "de Klinkert" bij juf Agnietha. Fabi lijkt al een bekende Nederlander in Sloten en heeft het enorm naar zijn zin. Ik heb alle jongens tussen van ongeveer 8 t/m 10 al ontmoet en wat een leuk stel! Ook Fabi is helemaal happy bij V.V Sleat en mag als keeper zijn mannetje staan. Hij heeft inmiddels ook al gebruik gemaakt van de ijsbaan en ook dat vindt hij helemaal top.

Heero en ik hebben het ook erg naar onze zin, we genieten erg van ons huis, de boot in de achtertuin, maar verbazen ons ook nog dagelijks als we thuiskomen en denken; is het hier nou weer mooier geworden. Wat een uitzicht, vergezichten, mooie bossen in de directe

omgeving inderdaad Sloten heeft het allemaal.

Fries is voor mij nog wel ver van mijn bed, maar een troost ik kom zo ook met alles thuis wat ik nodig heb. Bij de kinderen gaat het iets makkelijker, onderling en op school en Heero heeft van huis uit al iets meegekregen want zijn moeder is Friezin.

We willen eerst even wat inburgeren, wat kijken op afstand alvorens we eventueel ergens actief aan deel willen nemen. We ervaren de mensen in Sloten als erg vriendelijk, een fijne kleine gemeenschap, de burens van It Far zijn gemiddeld wel wat ouder maar vriendelijk en betrokken. We hebben de verschillende bewoners al mogen ontmoeten op o.a. een verjaardagsfeestje, een

50- jarig huwelijksfeest, de vergadering en gewoon bij activiteiten in de stad.

Sloten is heerlijk druk in de voor/-na/-zomer en aangenaam rustig in de koude maanden.

Alles is er, of dichtbij (10 minuten rijden voor boodschappen, moest ik in Nijkerk ook) en wie wil er nou niet elke dag dat vakantie in eigen huis gevoel.

Voor vragen of tips bel ons gerust,

Hartelijke groet,
Heero Zwart
Anneke Veenendaal
Roza en Fabi Zwarts
It Far 36
8556 AP Sloten
0514-851394
Annekeveen155@hotmail.com
Heerozwart@hotmail.com

DE JEUGDFOTO

Deze keer kunt u, zoals beloofd in ons vorige nummer, het 'yn petear mei' Conrad Leegstra lezen. Het is de redactie wederom gelukt om voor het juni nummer een persoon te strikken voor deze rubriek. Wie herkent haar op de foto?

De cryptische omschrijving daarbij is als volgt:

"Deze muzikale gravin blaast overal, alle heren van de wal".

Wie de juiste oplossing denkt te weten, kan dit schriftelijk of per e-mail melden bij de redactie. Onder de goede inzenders wordt weer een fles heerlijke 'Stadsomroeperwijn' verloot.

YN PETEAR MEI.....CONRAD LEEGSTRA

"Als je iets verkeerd doet, moet je er ook voor staan. Wie goed doet, goed ontmoet"

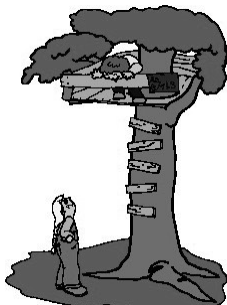
Ergens nee tegen zeggen, komt in zijn woorden boek niet voor. Hij was voor Trea moeilijk om aan de haak te slaan want zijn hele leven draaide tot zijn 20ste om voetbal, eerst als speler en later als voorzitter van VV Sleat. Op zijn 25ste reisde hij voor Mitsubishi de hele wereld rond, een buitengewoon leerzame periode. Hij leerde veel over cultuurverschillen tussen landen, bedrijven en organisaties. "Als mensen 'ja' zeggen tegen je, wil nog niet zeggen dat ze iets gaan doen", zo vertelde hij verzuchtend. Hij ontdekte dat 'ja' zeggen kan betekenen dat ze het begrijpen, maar dat wil niet zeggen dat ze het ermee eens zijn, laat staan dat ze het ook gaan doen. Aan het woord: Conrad Leegstra; vriendelijk en rustig, maar ook fel als het bij voetbal om winnen gaat.

Uit wat voor een gezin kom je?

Conrad: "Ik ben geboren in Wijckel, 12 april 1970 en de middelste zoon – tussen Rudy en Karst-Jan - van Jan Leegstra en Rinske van der Mark. Wij woonden in het voormalige KI station (wat nu de Gaasterland Hoeve van Henk Rutgers is) Toen ik naar de Middelbare school ging, zijn wij verhuisd naar Sloten. Mijn vader was inseminator, thuis werden stieren gefokt en mijn moeder was huisvrouw."

Hoe was de sfeer destijds?

Conrad: "Het was een prettig, warm gezin waar veel kon. Er waren altijd vriendjes bij ons thuis en iedereen was er welkom. Vriendjes konden ook vaak mee eten en het ging er heel gemoedelijk aan toe. Wat ik mij van vroeger herinner, is dat wij altijd aan het spelen waren. Wij trokken als jongens onderling veel met elkaar op omdat mijn broers ook veel vriendjes hadden. Mijn vader had twee goals gemaakt en er werd veel gevoetbald. Het was een echt "mannengezin". We waren veel bezig en hielpen mijn vader bijvoorbeeld in de moestuin. Gevoelsmatig ging het spelenderwijs, maar achteraf kan ik ook zeggen dat mijn ouders het ook stimuleerden om mee te werken. Ik kan mij herinneren dat ik tegen mijn vader zei: "Ik wil graag een radio hebben". Mijn vader zei daarop: "Ik weet een goed adres waar je bollen kunt pellen". Toen ze ik: "Dat vroeg ik niet". Vervolgens heb ik vier weken in de bollen gewerkt om die radio zelf te verdienen. Wij zijn grootgebracht met het idee, dat als je iets wilt, je er ook iets voor moet doen. Wij keken nauwelijks TV, op woensdagmiddag een uurtje. Computers waren er niet. Wij maakten hutten met de gebroeders Lefferstra."

Hoe was je als kind?

Conrad: "Wij waren gemakkelijk en mijn ouders beschermden, wat overigens niet wil zeggen dat alles voor je geregeld werd. Als je een conflict zelf veroorzaakt had, moest je het ook zelf oplossen. Er was structuur met duidelijke afspraken. Zes uur eten, was ook zes uur eten en als je te laat was, had je een probleem. Maar conflicten duurden nooit lang en stapelden zich niet op. Ik kan mij een keer herinneren, dat de bal door het raam van de voordeur ging. Allemaal renden wij de hooischuur in en hoorden wij

onze vader boos foeteren en naar ons zoeken. Maar na een uur was het tumult al minder en durfden wij ons weer te vertonen, want ja het was ook bijna zes uur, etenstijd. De ruit was al vervangen door een plaat en wij kregen te horen dat wij voorzichtiger moesten zijn en daar was de kous dan mee af.

Als kind kon ik overigens goed op mij zelf zijn en mij goed alleen vermaken."

Wanneer verhuisden jullie naar Sloten?

Conrad: " Toen ik naar de middelbare school ging, zijn wij naar Sloten vertrokken. Mijn ouders vonden het erg belangrijk om zich in te zetten voor de gemeenschap en waren actief in allerlei verenigingen. Dat hebben wij van onze ouders meegekregen.

Het feit dat ik naar de Havo in Sneek ging, was een uitzondering. Het was een hele onderneming om destijds in Sneek te komen. De meesten gingen naar Balk. Wij waren als kind wel zelfstandig en ondernemend, dus naar Sneek gaan heb ik nooit als probleem of vervelend ervaren. Ik ben nooit gepest en heb de school niet als een cultuurschok ervaren. Wij kregen van huis uit mee: je bent wie je bent en dat is goed. Wij waren zelfbewust en daar paste geen angst voor het onbekende bij. Ik doorliep de school gemakkelijk en het kostte mij niet veel energie. Wel was ik snel tevreden en dat brak mij in Havo 4 op. Soms kom ik de leraren het bloed onder de nagels vandaan halen. Met zijn tweeën een boek delen, want ja samen lezen ging toch ook wel? Ik werd wel eens uit een klas gestuurd. Wij gingen wel op woensdag naar Europacupwedstrijden van Ajax of Feyenoord en verzuimden dan de wiskundeles. Ik meldde dit overigens wel aan de betreffende leraar dat ik eerder weg moest omdat ik liever naar Ajax ging. De

volgende dag moest ik dan bij de conector komen en die vroeg mij waar ik was geweest. Heel eerlijk vertelde ik dat ik gemeld had dat ik er niet zou zijn. Mijn eerlijkheid werd vervolgens wel op prijs gesteld. Mijn moeder stond altijd wel achter mij als, volgens haar, het gedrag van de conector niet door de beugel kon. Als hij de hoorn op de haak gooide dan sprak zij hem daar op aan. Natuurlijk moest ik regelmatig excuses

aanbieden maar dit hield ook in dat een ander respect voor mij moest tonen. Zij eiste van de conrector ook fatsoenlijk gedrag. Ze was van mening dat leerlingen en ouders elkaar met respect dienen te behandelen ook al is er een verschil van mening. Ik moest overigens thuis niet aankomen met een verzoek voor spijbelbriefjes. Als ik gespijbel had, dan moest ik dat maar eerlijk opbiechten, uitleggen en het ook maar zelf uitzoeken.

Als je iets verkeerd doet, moet je er ook voor staan. Aan liegen of smoezen verzinnen, heb ik een hekel. Vanwege mijn openheid en eerlijkheid heb ik overigens wel waardering ontmoet.

Als ik wat meer energie had gestoken in leren in plaats van in puberen, had ik misschien wel naar het VWO gekund, maar dat is een constatering achteraf."

Wat was belangrijk voor je, waar ging je hart sneller van kloppen?

Conrad: "Voetbal, ik kon er ziek van zijn als wij hadden verloren en ging om die reden niet uit. Ik weet nog dat wij de promotiewedstrijd in Kollum verloren met 3-1. Mijn hele leven draaide in die tijd om sport. Op vrijdagavond ging ik nooit op stap als ik de volgende dag moest

voetballen. Graag had ik wel verder gewild of hogerop willen komen maar ik kreeg blessures en dat kwam heel ongelukkig uit. Later ben ik, als dertiger, vijf jaar voorzitter van VV SLEAT geweest.

Als het om voetballers ging, had ik geen idool. Mensen op een voetstuk plaatsen, was bij ons thuis niet aan de orde. Natuurlijk heb je bewondering of ontzag voor bepaalde mensen.

Hans van Breukelen was een top keeper maar geen idool. Wij zijn grootgebracht met het idee dat iedereen over bepaalde talenten beschikt en als de één een kunstje beter kan dan de ander, dan is dat mooi meegenomen maar hoeft je hem of haar niet op een voetstuk te plaatsen."

Hoe ging het na de middelbare school?

Conrad:" Vanwege een sportblessure ben ik afgekeurd voor Militaire dienst. Daarna ging ik naar de HEAO in Leeuwarden en sliep regelmatig bij mijn beppe in Veenwouden. Tijdens de HEAO ben ik naar Engeland gegaan, aardbeien plukken. Toen kreeg ik verkering met Trea. Zij ging voor vakantiewerk naar Frankrijk. Om haar daar te bezoeken, ben ik destijds overgestoken naar Bretagne. Een heel avontuur wat ik zelf geregeld had. Toen waren er nog geen mobieltjes of pinautomaten. Er

werd gebeld vanuit een dichtstbijzijnde telefooncel. Dat was twee kilometer lopen, muntje erin en een minuut praten. Ongeveer een week of vier heb ik daar gezeten en het was heel leerzaam. Ik kreeg te maken met mensen uit Polen en Joegoslavië die daar hun studiegeld verdienden. Ik sprak met mensen over heel andere dingen en was geheel aan mezelf overgeleverd. Toen was reizen een hele onderneming vanuit Engeland naar Frankrijk. Ik sliep in het gangpad van de ferry trein en verstond geen woord Frans maar wist dat het goed zou gaan.

Vervolgens heb ik bij Lankhorst Recycling in Sneek gewerkt. Toen ben ik met Trea in Joure gaan samenwonen. Daarna kreeg ik een baan bij Mitsubishi Airconditioning. Daar ben ik verder gevormd. Samen met een andere jongen die ik kende van de HEAO, kwam ik terecht in een kantoor met stapels documenten. Er kwam een Japanner binnen en die vertelde ons dat hij voor een tripje door Europa ging om importeurs te zoeken. Toen begon airconditioning in zwang te raken en Mitsubishi wilde in Europa deze markt ontwikkelen. Er was een enorme verscheidenheid aan documenten. Die moesten we ordenen en de logistiek- en orderstromen in kaart brengen. Die handel explodeerde en ik heb daar verder de organisatie op orde gebracht om de handel logistiek te ondersteunen. Vier jaar later werkten er 25 mensen en wij reisden heel Europa door om importeurs te ondersteunen bij hun logistiek. Veel heb ik daar geleerd over andere werkwijzen.

In Moskou moest ik een magazijn zoeken waar wij spullen konden onderbrengen. Dagelijks veranderden in Rusland daar de importregels en met vijf of tien dollar kon je daar de regels omzeilen. Op mijn 25ste reisde ik al de hele wereld rond en kwam in aanraking met heel verschillende culturen. Bijvoorbeeld je spreekt met Japanners iets af en dan zeggen ze 'ja' tegen je. Toen heb ik geleerd dat 'ja' zeggen niet altijd wil zeggen dat een afspraak wordt uitgevoerd. Het kan zijn, 'ja ik heb je verstaan', 'ja ik heb het begrepen' of 'ja ik ben het met je eens' of 'ja ik ga het doen'. Dat soort inzichten vormt je wel. Het was achteraf leuk en ook verantwoordelijk werk."

Waarom ben je bij dat bedrijf weggegaan?

Conrad: "Het bedrijf ging naar Portugal en wij hebben nog even overwogen om daarheen te verhuizen en mee te gaan. Maar uiteindelijk heb ik de overstap naar een transportbedrijf Portena Logistiek in Heerenveen gemaakt en ben ik verantwoordelijk geworden voor het op orde brengen van de werkprocessen en daar automatiseringsoplossingen bij zoeken. Vooral voor het magazijn, maar ook voor het transport

Daar werd ik logistiek manager en alles liep daar uiteindelijk goed. Toen werd het voor mij een sleur en ben ik voor mijzelf begonnen. In het begin werd ik vooral ingehuurd voor logistiek vragen en dit werd steeds meer organisatie vragen. Nu werk ik bij Veenstra/Fritom”.

Inmiddels ben je ook vader geworden?

Conrad: Ja, van twee jongens, Jan Ruurd en Iebe Jelle en ook nog getrouwd op 7 december 2001, vanwege onze huwelijksreis, in Canada. Wij zijn van Joure naar Sloten verhuisd. In eerste instantie in de Slotmakersteeg en vervolgens kwam het pand aan de Heerenwal vrij.

Wij wilden wel graag aan ‘het Diep’ wonen met daarbij een leuke achtertuin. Het is voor ons een prachtige plek om te wonen. Vooral als er weer eens een Elfstedentocht langs komt. Bovendien krijg je niet vaak kans op zo’n ideale plek te gaan wonen en die hebben wij niet aan ons voorbij laten gaan.

De waarden die mijn ouders mij bijbrachten, realiseer ik me, draag ik nu over op mijn kinderen. ‘Duidelijkheid verschaffen, grenzen aangeven, als je iets wilt mag je er zelf wat voor doen.’ Maar net zoals het bij ons thuis ging, spelenderwijs en naar ik hoop op een leuke manier”.

HdH

Feestweekend 1, 2 en 3 april

Op 1 april 2011 gaat het museum weer open. Dit jaar voor het eerst als zelfstandig museum, want aan de samenwerking met Museum Willem van Haren in Heerenveen is na 10 jaar per 1 januari een einde gekomen. We vieren dit jaar dus ook ons 10-jarig jubileum. Ter ere daarvan is het museum op 2 en 3 april tijdens het museumweekend zoals altijd weer gratis toegankelijk. Maar bovendien kan iedereen die dagen een gratis de luistertocht maken (u weet wel, met een stick en een koptelefoon langs de paaltjes met het pompeblêd) en beleven hoe de kanonskogels je om de oren vliegen.

Opening tentoonstelling ‘De bril van Gert’

Op de dag dat het museum weer opengaat – 1 april – vindt om 16.00 uur ‘s middags ook meteen de opening van de tentoonstelling plaats. Alle Slotenaren die daarbij willen zijn, zijn bij dezen van harte uitgenodigd om kennis te maken met Gert de Winter en zijn werk. Het is een bijzondere tentoonstelling, niet alleen om het werk van De Winter, maar ook omdat we dit jaar voor het eerst als zelfstandig museum met de nieuwe tentoonstellingswerkgroep alles zelf hebben gedaan: de inrichting, de subsidies, alle activiteiten eromheen, het affiche, video met interview met de kunstenaar, enzovoort. Dat willen we natuurlijk graag aan u laten zien.

Gert de Winter

Vanuit zijn atelier aan It Far kijkt Gert uit over de weilanden. Hij geniet enorm van de paarden die op een zomeravond langs komen draven, van de altijd weer prachtige avondluchten en van de zeilen op het Slotermeer. Toch zijn dat niet de dingen die hij schildert. Gert de Winter schildert dingen die iedereen gezien

heeft, maar waar nog niemand een schilderij van heeft gemaakt – vandaar ook de titel van de tentoonstelling. De sporen van een eend of meerkoet in het kroos bijvoorbeeld of hoe koud het was in december of een huisje dat helemaal opgaat in de bossen van Gaasterland.

Gert groeide op in Sliedrecht, waar hij samen met zijn vrouw Jennie het schildersbedrijf van zijn vader heeft overgenomen. En als je bent geboren tussen vorm en kleur, dan kan het bijna niet anders of je raakt erdoor geboeid. Die liefde voor kunst heeft hij ook al niet van een vreemde, want het was de grote hobby van zijn vader. 'Het is ook helemaal geen vreemde combinatie,' zegt Gert, 'want vroeger was een huisschilder tevens decoratieschilder.' Op zijn achttiende maakte hij zijn eerste wandschildering en sindsdien heeft hij elk jaar ongeveer zes à zeven schilderijen gemaakt en daarnaast een groot aantal verrassende en ingenieuze objecten: dingen die er nog niet zijn of die net iets anders zijn. Zien we u dus op 1, 2 of 3 april?

schilderij 'de bril van Gert'

Margriet Agricola

SIPELSNEON

Jaarmarkt te Sloten

van 10.00 – 17.00 uur

Dé gezellige jaarmarkt met heel veel kramen rondom de gracht van Sleat.

Indien u geïnteresseerd bent of meer informatie wilt dan kunt u contact opnemen via Sipecsneon@gmail.com of via 06-21214480 (H. Risselada)

Organisatie: Stichting Feestcommissie Sloten

KAMPANJE FOAR NIJE FOARLEZERS

De Stichting It Fryske Berneboek en Bibliotheekservice Fryslân sette útein mei in nij inisjatyf. Yn maart begjinne twa ferskillende kursussen foar minsken dy't graach foarlêze wolle. Soks is tankber wurk want alle bern fine foarlêzen prachtich. Boppedat is foarlêzen tige wichtich foar de ûntwikkeling fan taal en fantasij fan jonge bern. It projekt wurdt stipe troch Stichting Lezen.

Om 't de fraach nei Frysktalige foarlêsprogramms grutter wurdt, is der ferlet fan mear foarlêzers dy't dat frijwilligerswurk ek graach goed dwaan wolle. Sadwaande ûntstie it idee om fergees in koarte kursus oan te bieden. Dat jout betûfte foarlêzers boppedat de mooglikheid harren ûnderfining -mei tal fan praktyske tips- oer te dragen op in nije generaasje foarlêzers.

De foarlêskursus *Nije Fryske Foarlêzers* kin folge wurde troch âlders, pakes, beppes, learkrêften, liedsters, pabû-studinten, bibleteekmeiwurkers ensfh. Minsken dy't har as frijwilliger in pear kear yn it jier beskikber stelle om foar te lêzen kinne fergees oan de kursus dielnimme. In oprop om yn aksje te kommen giet fansels altyd yn oerlis en der is boppedat in fergoeding beskikber.

De kursus bestiet út twa gearkomsten. Der kin keazen wurde út foarlêzen foar 2 oant 6 jierrigen en foar 6 oant 12 jierrigen. Kursisten ha de gelegenheid om de gearkomsten op middei of op jûn te folgjen. De kursussen begjinne 8 maart en wurde holden yn de bibleteken fan De Gerdyk, Wommels, Snits en Burgum. Mear ynformaasje oer it program en de data stiet yn it folderke, dat yn alle bibleteken leit. Fia www.itfryskeberneboek.nl kinne belangstellenden har oanmelde.

Kontaktyinformaasje

Stichting It Fryske Berneboek
Janny Bottema, tel. 058-7890789
Mail j.bottema@tresoar.nl

PRAAT MAR FRYSK OP SYK NEI 'DE SKOALLE FAN SÚDWEST'

In navolging van 'The voice of Holland' zal Praat mar Frysk op zoek naar 'de Skoalle fan Súdwest'.

Vijf enthousiaste Pabo-studenten van Stenden Hogeschool zullen eerst een muziekvoorstelling geven op basisscholen in Súdwest Fryslân. Deze voorstelling gaat over Joanne, een meisje die zich niet vertrouwd voelt om te praten en is gebaseerd op het succesvolle boek 'De Stilte van Joachim' van Mindert Wijnstra. In het verhaal ontdekt zij de kracht van muziek en schrijft ze een melodie. Daarna is het aan de kinderen om met de klas een tekst bij het nummer te schrijven.

Het nummer kan ingestuurd worden, waarna de klas kans maakt op een workshop van een bekende artiest. Samen zullen zij het nummer afmaken en opnemen, waarna het nummer verspreid wordt. Ook krijgt de school de titel 'de Skoalle fan Súdwest'.

Dit allemaal in het kader van de 'Praat mar Frysk' campagne, die in 2011 van start zal gaan in de nieuwe gemeente Súdwest Fryslân. Door deelname aan de 'Praat mar Frysk' campagne wil de gemeente inwoners bewust maken van de eigen taal en identiteit en de meerwaarde van meertaligheid. Scholen spelen hierbij een belangrijke rol.

BEDANKT

Graag zou ik hierbij iedereen hartelijk willen bedanken voor de belangstelling door middel van kaarten, e-mailtjes, telefoontjes, bezoeken, bloemen of andere presentjes die ik tijdens mijn ziekte thuis en in Heerenveen mocht ontvangen.

Het was hartverwarmend te ervaren hoe er meegeleefd is.

Inmiddels ben ik sinds de 2^e week van januari weer rustig aan begonnen met werken. Hopelijk zal de opgaande lijn zich verder voortzetten.

Nogmaals, mede namens Jannie, hartelijk bedankt!
Germ Stegenga

POST VAN LEZERS

Van mevr. A.Feenstra-Kolhoff uit Burgum ontvingen wij het volgende briefje met een verzoek wat wij natuurlijk, als het om kopij gaat, altijd graag inwilligen en hierbij meteen onze dank uitspreken voor de bijdrage aan ons blad.

Redactie van de stadsomroeper,

Hierbij het verslag van een Amsterdamse jongen die als honger evacué naar Sloten kwam.

Hij is bij ons in huis geweest. Later is hij naar Zweden geëmigreerd maar we hebben contact gehouden. Wij en hij zien het verhaal graag in uw volgend blad opgenomen.

DE REIS VAN AMSTERDAM NAAR SLOTEN, (*Kindertransport der Posterijen ca. 300 kinderen*)

November 1944.

Wij werden in de houthaven Amsterdam West ondergebracht in vijf vrachtschepen door de posterijen van Amsterdam. Amsterdam zou in de winter van 1944-1945 doodgehongerd worden.

Wij bleven nog één nacht liggen doordat de toestand erg onzeker was. De volgende dag voeren wij over het IJ naar de Oranje sluizen. Daar afgemeerd, lagen wij naast een Duitse kruiser. Op hetzelfde moment begonnen de bommen te vallen op de petroleum haven in Amsterdam Noord, ca. 1,4 km bij ons vandaan. Veel kinderen zaten te beven en te schudden, sommige met een deken over hun hoofd.

Ik dacht bij mezelf: 'Als ik er aan moet gaan, wil ik in ieder geval in de buitenlucht zijn en niet in het wrak van een schip'. Ik ging de houten ladder op en stak mijn hoofd uit het luik. De olieciesternen stonden in brand met als gevolg een gitzwarte rook. Op hetzelfde ogenblik komt er een Spitfire in duikvlucht recht op ons konvooi af en scheerde 10 m boven mijn hoofd. Ik keek de piloot recht in zijn ogen.

De bemanning van de Duitse kruiser had hem op de korrel met hun zware 4 stel mitrailleurs maar gaven geen vuur. De Spitfire gaf ook geen vuur en liet ook geen bommen vallen. Op de luiken van de schepen stond "*Kindertransport*" met grote letters van witte kalk.

Dit was duidelijk een gentlemen's agreement. De piloot was helemaal in leder gekleed en had een beschermbril op.

Na de gelukkige afloop van de bomaanval voeren we het IJsselmeer op. De opdracht aan de kapitein was niet verder dan 2 km van de kust te varen. Daarom duurde de reis drie dagen. Gedurende de reis kregen we één warme aardappel. De ijsschotsen schuurden langs het schip, dus je kon je bijna niet verstaanbaar maken. Af en toe keek ik door het luik naar buiten. De vliegtuigwrakken lagen op het ijs.

De derde avond vroom het hele konvooi vast. 's Nachts om 12 uur kwam er een ijsbreker en daar moesten wij op overstappen. Na een uur varen, zittend tegen de schoorstenen aan, werden wij aan land gebracht bij een school. Daar stond de kachel roodgloeiend en kregen wij boterhammen midden in de nacht.

Na op een paar stoelen te hebben geslapen, werden wij 's morgens afgehaald met een vrachtauto en kwamen 's middags in St. Nicolaasga aan. Alleen de weg was begaanbaar, de weilanden stonden allemaal onder water. Daar in de kerk kregen wij onze eerste warme maaltijd. Daarna gingen we met paard en wagen verschillende kanten op. Zelf kwam ik toen aan in Sloten, in de protestantse kerk.

Daar stonden mijn pleegouders, de familie Kolhoff, te wachten. Dit was een gezin met vier kinderen, drie jongens en een meisje.

De volgende morgen begon droevig. Verderop in het land stond een boerderij in brand. De vader en de zoons waren doodgeschoten door de Duitsers en de boerderij was in brand gestoken omdat zij bij de ondergrondse beweging waren.

Mijnheer Kolhoff was 'bovenmeester' van de 'School met den Bijbel' maar de schoolgang was er niet want er waren geen kolen om de school te verwarmen. Op de zolder van de school was een geheime schuilplaats voor de oudste zoon van de familie.

Met mijn vriendje Gerard ging ik iedere dag met de melkrijders mee rijden heen en terug en lekker karnemelk drinken bij de zuivelfabriek.

Onze buurman, boer Breimer, moest met de Duitsers mee met twee paarden en wagens met kaas. Hij kwam 's nachts weer terug met alleen zijn paarden. De wagens stonden in Lemmer op de kade. Alle bruggen waren opgeblazen.

Vaak was ik ook bij de wagenmaker. Daar mocht ik aan de blaasbalg trekken om het vuur aan te wakkeren.

Tot na de bevrijding was ik in Sloten.

Nog iets over mijzelf. Gedeeltelijk ben ik ook van Friese afkomst, mijn moeder kwam uit Stavoren en mijn vader uit Amsterdam. Mijn

grootmoeder kwam uit Hindeloopen en haar moeder heette Esther Krins. Zij werd op 4-jarige leeftijd wees. Haar ouders verdronken met hun schip dat op Oost Indië voer. Zij werd opgevoed bij een voogd, ene Van Meekeren, tot haar 21^e. Zij trouwde met Albert v/d Woude. Haar broers, Evert en Hendrik Krins emigreerden naar Amerika circa 1850. Albert was zeewierhandelaar, dat werd vroeger gebruikt om de bedden mee op te stoppen. Dat rook lekker fris vermoed ik.

Ik ben op jongere leeftijd naar Zweden geëmigreerd en woon hier nog steeds. Ik heb een dochter en een zoon. In maart zal ik grootvader worden.

Hans Verbrugge
Yton v. 7
SE 692 72 Kumla
Sweden

Tel. 004619252440
Mob. 0046707407904

'IK HOU VAN HOLLAND' ZEER GESLAAGD

Zaterdag 5 maart jl. was het dan zover. De 'Ik hou van Holland' avond in De Mallemok ging rond 20.00 uur al van start. Het aantal deelnemers was groot en zeer gevarieerd van jong tot oud(er)...

Na vele uren voorbereiding kwamen dan eindelijk de groepen bijeen en kon men van elkaars creaties genieten. Er waren in totaal 6 groepen verdeeld in:

- Bitterballen, compleet met Cora van Mora en Hollandse kaasprikkers.
- Kaaskoppen, voorzien van verschillende soorten kaas en een appetijtelijk kaasmeisje.
- Multi Culti, met een afvaardiging van over de gehele wereld
- De Boertjes, in originele boerenklederdracht met Hollandse nuchterheid.
- Oranje, uitgedost in compleet oranje en voorzien van genoeg feestspirit.
- Groep Geert Wilders, compleet met beveiliging, Bram Moszkowicz, terroristen en moslima's.

Alle groepen hadden zich zeer verdienstelijk en fantasierijk uitgedost en het was een waar genoegen om alle creaties te bewonderen. Toen de groepen hun entree hadden gemaakt begon het spel 'Ik hou van Holland'. Er waren schermen in de zaal waarop iedereen de songteksten konden meelesen en de zaal was aangekleed met verschillende verlichting. Net als bij het gelijknamige tv-programma moesten de groepen vragen beantwoorden, songteksten afmaken en mee zingen met bekende hits. Hierbij waren de groepen zeer fanatiek en strijdlustig! Van Geert Wilders tot de Jong Belegen Kaas en van Bitterbal tot Sjeik, iedereen deed mee! Tussendoor werd het vochtgehalte hoog gehouden en zorgde een polonaise voor verbroedering tussen de groepen.

Tot het eind bleef het spannend wie de winnaar was. Uiteindelijk zijn 'De Boertjes' de trotse winnaar van de avond geworden. Zij wisten de meeste punten te behalen. Al met al was het een zeer geslaagde avond met complimenten aan de creativiteit van de verschillende groepen. Het bleef tot in de latere uurtjes gezellig en we kunnen terug kijken op een muzikale maar vooral gezellige avond!

St. Feestcommissie

Op de volgende pagina een kleine impressie van deze oergezellige avond. De foto's zijn gemaakt door Wytse Müller. Meer foto's zien? Kijk op de website van Wytse: www.wytsemuller.nl

BUURTZORG: NU OOK BIJ U IN DE BUURT!

Per 1 november 2010 zijn wij een Buurtzorgteam gestart in Gaasterland! Ons team bestaat uit vijf enthousiaste, ervaren (wijk)verpleegkundigen die nu weer met veel plezier aan het werk zijn. Vanaf 1 maart komt Tiertje Hospes-Smink ons team versterken.

Bij deze kleinschalige vorm van thuiszorg gaat het weer om mensen en zorg in plaats van om producten en uren! Doordat de meeste medewerkers een Hbo-opleiding hebben gevolgd, worden alle denkbare verpleegkundige en verzorgende handelingen door ons uitgevoerd. U krijgt maar enkele verschillende personen over de vloer, zodat u een vertrouwensband op kunt bouwen en de gezichten al gauw vertrouwd zijn. Onze cliënten krijgen een teamfoto uitgereikt zodat ze weten wie we zijn!

Wij zijn onderdeel van Buurtzorg Nederland, een landelijke organisatie die in het hele land kleine autonome buurtzorgteams ondersteunt. Het Buurtzorgteam werkt zelfstandig, is zelfsturend en werkt volgens het oude principe van de wijkzuster. Wij geven persoonlijke, professionele zorg thuis. We helpen u bijv. met het wassen, klaarzetten van de medicijnen en aan- en uitkleden. Ook verrichten we handelingen op verzoek van uw behandelend arts, zoals insuline spuiten, het verzorgen van wonden, het geven van injecties of het bestrijden van pijn.

Wij zoeken samen met onze cliënt en zijn/haar netwerk naar de beste oplossingen die de zelfstandigheid en de kwaliteit van leven bevorderen. De effectiviteit staat hierbij centraal: er wordt niet meer zorg geleverd dan nodig is (maar zeker ook niet minder) en ook niet langer dan nodig is.

Denkt u in aanmerking te komen voor zorg of wilt u meer informatie dan kunt u rechtstreeks contact opnemen met onze dienstdoende wijkverpleegkundige. Zij komt graag bij u langs om samen met u de hulpvraag te bekijken.

Net als bij ander thuiszorgorganisaties heeft u ook bij Buurtzorg een geldig indicatiebesluit nodig van het CIZ (Centrum Indicatiestelling Zorg). Deze kunt u zelf aanvragen of u kunt dit samen met een wijkverpleegkundige van Buurtzorg regelen. Dat kan heel eenvoudig door Buurtzorg te bellen en een afspraak te maken. Tijdens een bezoek bij u thuis worden alle voorbereidingen voor een aanvraag gedaan.

De zorg wordt vergoed via de AWBZ, voor thuiszorg geldt altijd een eigen bijdrage die bepaald wordt door het CAK (Centraal Administratiekantoor) in Den Haag. Ook met een PGB kunt u bij ons terecht.

Voor meer informatie kunt u kijken op www.buurtzorgnederland.com.
Buurtzorgteam Gaasterland e.o. is 24 uur rechtstreeks bereikbaar via telefoonnummer

06-20063383.

Ons E-mail adres is: gaasterland@buurtzorgnederland.com

Ons kantooradres: Bogermanstraat 7, 8561 BK Balk (voormalige bibliotheek).

HERKENBAAR?

Timpaan Welzijn, maatschappelijk werk is er voor iedereen die om wat voor reden dan ook steun kan gebruiken omdat het even nodig is. Dan kan bijvoorbeeld een gesprek met een maatschappelijk werker u helpen.

"Na mijn scheiding heb ik weer een nieuwe vriend ontmoet. We zijn heel blij met elkaar en ook de kinderen bloeien wat op. Alleen vinden we het beide heel moeilijk om op de juiste manier met de kinderen om te gaan in de nieuwe situatie. Hoe kunnen we hen helpen om te accepteren dat hun vader op een andere plek woont en dat mijn vriend nu bij ons in huis komt?"

"Vorige week gebeurde het me weer. Ik had me voorgenomen een dagje voor mezelf vrij te houden. Maar als mijn collega me dan vraagt om voor haar in te vallen, dan heb ik moeite met nee zeggen. Ze praat dan zo op me in dat ik toch overstag ga. Dit gebeurt veel vaker en ik zou wel eens wat beter voor mezelf op willen komen."

"Mijn ouders hebben vaak ruzie. Ze zijn zo met zichzelf bezig dat ze volgens mij geen idee hebben dat ik het daar moeilijk mee heb. Ze luisteren op hun manier wel, maar horen mij niet echt. Maar ach, door zo nu en dan te blowen kan ik mijn sores even vergeten."

Herkent u iets van uzelf of uit uw omgeving in de beschreven situaties?

Bij **Timpaan Welzijn** werken maatschappelijk werkers die over allerlei zaken met u kunnen praten en meedenken om een oplossing te zoeken waardoor u er weer beter tegen kunt. Of u met een goed advies een eind op weg helpen. Denkt u dat u baat kunt hebben bij één of meer gesprekken? Bel dan met een maatschappelijk werker om uw zorgen of problemen eens te bespreken. Wellicht lukt het u op en kan er een oplossing worden gevonden.

Open spreekuur voor inwoners van de gemeenten Sneek, Wymbritseradiel en Gaasterlân/Sleat op maandag t/m vrijdag van 8.30 tot 9.30 Telefoonnummer: 0515-421313

Bezoekadres: Stationstraat 5, Sneek

U kunt zonder verwijfsbriefje terecht en de hulp is gratis.

Bijna 34 jaar mogen wij in Sloten, Balk en omgeving ons verheugen in een bloeiende watersportvereniging: WSV "Sleattemermar". De bloei is vooral ingezet na de bouw van de nieuwe accommodatie, waaronder een prachtig clubhuis aan de monding van de Luts, dat tot stand gekomen is, mede dankzij groot enthousiasme van de leden.

De vereniging organiseert vele activiteiten, zoals lezingen waar ook belangstellenden welkom zijn, een tocht met zeil- en motorboten naar de Wadden, de jaarlijkse bungalowwedstrijden – in samenwerking met de twee bungalowparken- en als afsluiting van het vaarseizoen de Valkenwedstrijden in oktober met als prijs een mooie wisselbeker.

Voor voorjaar/ zomer 2011 staan aan activiteiten op het programma allereerst twee lezingen in het clubhuis

Roefke Rebbel om 19.30:

- **17 februari**, een verhaal over de restauratie van een 50 jaar oude zeilboot, type Vrijheid;
- **11 april**, een (vervolg) lezing door heer Dick Huges over klassiek zeemannschap. Zie ook www.zelfredzaamheid.nl

Vervolgens vindt er, meestal de eerste vrijdag van de maand, van 17.00-19.00 een treffen plaats waarbij ervaringen uitgewisseld worden en waarbij gezellig gepraat wordt. De komende bijeenkomsten zijn **4 februari, 4 maart en 15 april** (met visroken na opgave)

Eén van de hoogtepunten van de activiteiten wordt elk jaar gevormd door de Waddentocht die dit jaar gehouden wordt van **16 t/m 19 juni**. Dit is een gezellig meerdaags evenement voor ervaren maar ook voor minder ervaren wadvaarders onder deskundige begeleiding van flottieljesleider Hinse Koning.

De WSV "Sleattemermar" is lid van het Watersportverbond. Dat betekent o.a. dat er in de zgn. verenigingscompetitie wedstrijden in polyvalken tussen verenigingsteams gezeild wordt. Als lid van het Verbond is het ook mogelijk andere wedstrijden te organiseren, bijv. Nationale klassenwedstrijden.

Na de zomer krijgen de leden een Nieuwsbrief waarin de winteractiviteiten vermeld worden. Het bestuur doet zijn uiterste best de jeugd meer actief te betrekken bij het watersportgebeuren. Daarom wil zij een jeugdcommissie in het leven roepen en is zij op zoek naar mensen die zich willen inzetten voor leuke jeugdactiviteiten (Info: inadekroon@kpnmail.nl)

Enthousiaste watersporters zou ik willen aanraden, kom eens kennismaken en proef dan de gezellige sfeer in Roefke Rebbel. J.L

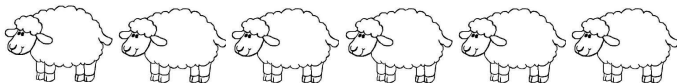
!!OPROEP!!

Standhouders gevraagd!
voor
De Súdwestere Lentefair
op
Zaterdag 2 April van 10:00-17:00 uur
in
De Klink te Koudum.

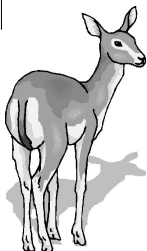

Opgave kan t/m 15 februari bij:
Henny Zijlstra : 06-36145180
Hannie Winia : 06-14130989
Of via de mail: lentefair@live.nl
Er kunnen ong. 40 stands zich aanmelden.
Kosten voor een standplaats zijn €40,00.
U krijgt per standplaats: 2x koffie/thee en 1x soep met broodje.

Ook is er een modeshow van Sake Sakelijk uit Balk.
Met medewerking van:
Schoonheidssalon van Hotel aan de Wymerts uit Workum
en Kapsalon Bonbini uit Koudum.

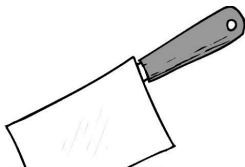

De uitgave van 'De Stadsomroeper' geschiedt onder verantwoordelijkheid van de redactie. De redactie is verantwoordelijk voor de inhoud van de rubrieken: Fan de redaksje, Hjir en Hjoed, Pakes Sleattemer Ferline, Sleat Eartiids en Hjoed-de-dei, Bedrijvigheidjes.

Artikelen op naam vallen niet onder de verantwoordelijkheid van de redactie. De inhoud van de artikelen die buiten de verantwoordelijkheid van de redactie vallen, geeft niet noodzakelijkerwijs de mening van de redactie weer. Ook eventuele copyrights van derden vallen buiten de verantwoordelijkheden van de redactie. De redactie behoudt zich het recht voor ingezonden artikelen te weigeren of te redigeren. Aanhaling uit en overname van artikelen is toegestaan, mits vooraf toestemming van de redactie is verkregen

SLAGERIJ VAN DIJK SLUT DE DOAR YN SLEAT

Novimber 1955 setten Minne en Sietske van Dijk útein mei "Slagerij Van Dijk" oan de Heerenwal yn Sleat. No, sa 'n goed 55 jier letter slute Murk en Boukje de doar fan de slachterswinkel oan It Djip yn Sleat. Hja geane fierder as Keurslagerij van Dijk oan De Luts yn Balk. Spitich foar de Sleattemers. Mar ja, sa

giet it somtiden. Der komt wat op jins paad en dan rinne de dingen sa as se rinne.

Yn de hjerst fan 1976 stapte ik by it stasjon fan Snits op de bus nei Sleat. Deun neist de bus stie in spantsje alderhearlikst te frijen. Ik tocht: "Wa dit ris binne?" Krekt foar 't de bus fuort ried, stapte de jonge der yn. It famke bleau stean en wiuwde de bus nei. No, jo begripe it al.....35 letter sit ik by datselde spantsje oan de keukentafel. Hja ha tegearre al hiel wat ôfskrept en belibbe, mar binne noch altyd op 't skik meiïnoar.

De soannen fan Minne en Sietske van Dijk hawwe de leafde foar it slachterfak fan har heit oer krigen. Sa barde it dat Evert, de âldste soan, by heit Minne yn de slachterij kaam. Doe 't Evert siik waard, ferhûzen Evert en Jittie yn de kâlde febrewarismoanne oer it iis nei de Voorstreek. Murk en Boukje setten har yn 1986 mei lytse Sietske nei wenjen op it âlderlik stee oan de Heerenwal. Dêr waarden letter noch Minke en Harmen berne. Murk hie al op mear plakken as slachter oan it wurk west en woe wol werom nei Sleat ta. Doe 't Evert, nei 't er in donornier krigen hie, wer aardich sûn wie, besleaten de broers yn 1988 om mei harren froulju de saak fan heit oer te nimmen. Fol moed giene se der mei har fjouweren tsjin oan. Dat wie in goede tiid foar de hiele

famylje.

Yn 1994 ferbouden se de winkel! En doe, yn datselde jier, stjitte de donornier ôf. Der moast rie skaft wurde. Iebe, de jongste soan waard fan boufakker slachter. En wer op 'e nij setten se de skouders der meïinoar ûnder. Fjouwer jier letter, yn 2001, giene de broers útinoar. Murk en Boukje giene tegearre fierder mei de saak. Sneons en yn drokke tiden hiene hja help fan Teatske en letter ek fan harren dochter Sietske. No't Sietske útleard is en in baan hat en Teatske ek oare drokten hat, sjogge we in nij gesicht efter de toanbank: Marian.

Murk fertelt: "Wat opfalt is, dat it keapgedrach fan de minsken de lêste 10 jier tige feroare is. Waard it "biefstukje" earder meastentiids sneins iten; hjoed-de-dei ite de minsken it troch de wike. It is sûn en maklik iten as men beide wurket. Wy binne mei de tiid mei gien. We ha no ek "kant en klare maaltijden", specials (Boukje neamt it tierelantijntsjesfleis), broadsjes. Ja, sels fegetaryske produkten binne by ús te krijen. Wy ha noch altyd in soad nocht oan de winkel en we kinne gelokkich goed tegearre wurkje. Dat is noflik. We ha respekt foar ús klanten en spylje yn op it sosjale gebeuren. We fine it wichtich dat it gesellich is yn de winkel. En fansels dogge we tige ús bêst om kwaliteit te leverjen".

En dan ferhûzje Obe en Marijke Veldman fan Balk nei De Jouwer. Boukje fertelt: "Nei wat hinne en wer, ha we ta pakt. We geane de útdaging foar de kommende 10 á 15 jier oan. We ha west te sjen. It stee is prachtich. De toanbank is trije kear sa grut as we wend binne (It assortiment sil útwreide wurde) en kwa slachterij is it in útdaging. It is in KEURSLAGERIJ. Wy foldogge oan de kritearia om in KEURSLAGERIJ te wêzen. Dy namme stiet foar ús kwaliteit en dy kwaliteit nimme we mei nei Balk ta. Murk sil help krije fan in jonge slachter, Sjouke Bouma. Dizze jonge sit noch op de slachtersskoalle. Hy sit yn it Nederlânske Nasjonaal team fan slachters en sil yn juny mei dwaan oan de Europeeske Kampioenskippen.

Yn de winkel sil ek mear help komme moatte. Yn alle gefallen nimme we Marian mei en sil ús Harmen, as er frij is fan learen, by ús efter de toanbank oan it wurk wêze. Dêrneist sil der noch wurk wêze foar in stikmannich parttimers.

VAN DIJK KEURSLAGER

Openingstijden:

Maandag t/m donderdag van 8.00 tot 18.00 uur

vrijdag van 8.00 tot 21.00 uur

zaterdag van 8.00 tot 16.30 uur

Wy betankje elkenien foar de klandyzje en de gesellichheid

Goed 25 jier ha jim ús stipe. Dat fine wy wol in betankje wurdich.

De winkel yn Sleat giet 2 april ticht.

Wy ha sin oan ús nije útdaging! Fan 7 april ôf, binne jo wolkom by ús yn de winkel yn Balk. Oant sjen!”.

Atsje Boersma-van der Veen.

(SCHADE) JAARWISSELING 2010-2011

GEMEENTE GAASTERLÂN-SLEAT

Complimenten aan de burgers en de jongeren die na het afsteken van het vuurwerk de vuurwerkresten gelijk of een dag daarna hebben opgeruimd.

Er lag aanmerkelijk minder afval op straat en dit heeft de gemeenschap veel geld bespaard. Een aantal Dorps- en Plaatselijke Belangen organiseerden festiviteiten voor hun inwoners. Gezellige bijeenkomsten waar jong en oud de jaarwisseling konden vieren.

In de Gemeente Gaasterlân-Sleat is de jaarwisseling rustig verlopen. Helaas was er meer schade aan gemeentelijke eigendommen dan het voorgaande jaar. De schade, van de jaarwisseling, voor zover nu bekend, bedraagt € 6322,00. Nog een fors bedrag dat wij met zijn allen, de gemeenschap, moeten betalen. Met dit geld kan, in onze gemeente, ook veel andere leuke dingen gedaan worden.

Op diverse locaties waren illegale branden die schade veroorzaakten. In één van de brandbulten werden restanten van dakplaten gevonden. Dakplaten kunnen ook asbest bevatten en daarom is bij het terrein een bord geplaatst met de tekst: "Verboden Toegang, asbest". Er is een monster opgestuurd en gelukkig betrof het geen asbest. Het blijkt dus dat bij open branden er van alles op gegooit wordt. Dat is ook een van de redenen dat er alleen in tonnen gebrand mag worden. Je moet er niet aan denken als er echt asbest tussen had gelegen. Het asbest had zich dan in de omgeving verspreid met alle gevolgen van dien. Als er branden zijn wordt er vaak met de vinger naar de jeugd gewezen. Dat is altijd niet terecht. Vaak maken ouderen misbruik van de jongeren, door het aanbieden van brandbaar materiaal. Op de manier van, ik heb nog wel een oude caravan die mogen jullie wel hebben. Of als jullie een brandbult

hebben dan heb ik nog wel wat autobanden of bouw- of sloopafval. Als volwassene geef je dan een verkeerd voorbeeld, je hebt ook een verantwoordelijkheid.

In Bakhuizen zijn er op twee plaatsen grote stacaravans in brand gestoken. In deze caravans lag allemaal brandbaar materiaal. De brandweer heeft het vuur gedoofd en medewerkers van de buitendienst hebben de restanten afgevoerd. Van één van de caravans weten we waar deze vandaan komt. De kosten voor het opruimen worden in rekening gebracht. Door voorgaande oudejaarsbranden was de bestrating al beschadigd. De laatste branden waren op een iets andere plek waardoor nog meer bestrating beschadigd is geraakt. Op het grasveld langs het Plantsoen was ook een brand. Als brandbaar materiaal is een paal uit de bestrating gehaald en in het vuur gegooid. Totale schade voor Bakhuizen € 3390,50

Pl. Belang Wijckel had met de uitbaters van de Bargebeck verschillende dingen georganiseerd. Er waren tonnen geplaatst en Pl. Belang heeft nog flyers verspreid dat de nieuwjaarsviering in de Bargebeck was. Helaas is het in de ochtend toch nog mis gegaan. Jongelui hebben van een erf autobanden weggehaald en op de Sanmâr in brand gestoken. Gevolg schade aan het wegdek en rommel die opgeruimd moet worden. De verbrande autobanden zorgden ook voor vuile wegen. Verder is er een verkeersbord vernield. Totale schade € 2051,00

Net als voorgaande jaren is in Oudemirdum alles goed verlopen. Bij het dorpshuis waren verschillende festiviteiten georganiseerd. Eén groot feest zonder vernielingen of overlast. Geen schade.

In Nijemirdum was ook dit jaar weer een brandbult op de plek waar de glasbak stond. De restanten zijn door de gemeente afgevoerd; het was de enige schadepost, € 81,50. In en om het dorpshuis was een nieuwjaarsviering georganiseerd.

In Elahuizen was ook van alles georganiseerd en het blijkt dat het werkt. Geen schade. Het dorp was verder vrolijk versierd met afzet lint.

Ook in Oudega geen schade. Voor het dorpshuis lag een bult hout en dit werd in de tonnen verstookt. Verder hadden de jongelui een leuke oudejaarsstunt. Ergens is een promotie bord van de woningbouwvereniging WoonFriesland weggehaald en deze stond nu langs de Ige Galamawei.

Starterwoningen totaal 30 koop en huurwoningen gebouwd door alle ondernemers uit Oudega, Elahuizen en Kolderwolde. In verband met de bouwkeuzes was de weg afgezet met afzetlint en baakschilden. Geweldig een dergelijke stunt, geen schade en als dorp zet je jezelf weer even, een positieve manier, op de kaart.

Op het speelterrein, net buiten Sondel, hebben jongeren materiaal in brand gestoken. Er waren tonnen geplaatst maar ook was er een brandbult. In verband met afzettingen, onderzoek etc. zijn er kosten gemaakt, totaal € 407,00. Balk bijna schadevrij. Er werd één verkeersbord opgeblazen. Rijs en Harich schadevrij. In Harich was wel een illegale brandbult. Dat was vorig jaar ook het geval maar ook toen zijn de restanten keurig opgeruimd. Sloten, al jaren schadevrij maar dit jaar niet. Een aantal verkeersborden werd beschadigd. Waarschijnlijk heeft men een vuur in de nabijheid van de borden gehouden waardoor de coatinglaag is gaan smelten. De borden moesten vervangen worden. Schade € 263,00. Verder is een kombord weggehaald en als elfstedenstunt gebruikt. Het bord wordt binnenkort weer teruggeplaatst.

Onderstaand een overzicht van de totale kosten uitgesplitst over de verschillende dorpen en stad.

Opruimen/schoonmaken/herstellen etc.

Bakhuizen	3390,50
Balk	129,00
Harich	0,00
Oudega	0,00
Sloten	263,00
Wijckel	2051,00
Oudemirdum	0,00
Rijs	0,00
Nijemirdum	81,50
Sondel	407,00
Elahuizen	0,00

Totaal € 6322,00

(excl. kosten preventieve maatregelen zoals weghalen glas en kledingcontainers)

Misschien wordt het totaal bedrag nog hoger. De ervaring leert dat er de komende weken nog een aantal schadeposten aan het licht zullen komen. Zoals reeds eerder genoemd toch nog een groot bedrag, vooral ook omdat het schade betreft van vernielingen en branden wat voorkomen had kunnen worden. Wat zou het fantastisch zijn als de jaarwisseling van 2011-2012 schadevrij zou kunnen plaatsvinden.

Gemeente Gaasterlân-Sleat
K. Knobbe
Contactfunctionaris

VAREN NAAR IT FAR

Het was weer gezellig op de Kerstborrel van It Far, 18 december. Je kent er al gauw heel wat mensen en voor je 't weet doe je mee met verjaardagen en 40- of 50-jarige huwelijksfeestjes.

Ook over bootjes wordt er altijd vrolijk gepraat, maar nu het Var is dichtgevroren praten we ook over wat anders:

De ergernis, altijd zo te moeten omlopen naar het stadje. Je zult maar haast hebben, bijvoorbeeld om naar de toskendokter te gaan of om op tijd bij het klaverjassen te zijn. Je zult maar een tas vol boodschappen hebben en je kinderen in een jolige bui. Of dat je voor iets kleins als een Slokje of een postzegel naar de overkant moet. En dan hebben we het nog niet eens over de brug die zo vaak open moet in de zomer.

Geen wonder dat al langer gepraat wordt over een Far-Veerdienst. Kobbe Rinnema van nummer 28 is de enige die fel tegen is. Maar ja, die houdt van rinnen.

Er moet nu toch iets gebeuren, vinden we. Gewoon eens kijken hoe de klandizie zal uitpakken, wat men een redelijk tarief vindt (1 Euro?) en hoe vaak het pontje het heen en weer moet krijgen. Ja, want we praten over een pontje. Overwogen wordt nog of er een 8- of 12-persoons vaarttuig moet worden besteld.

Voorlopig vindt er dan maar eens (eindelijk) een proefvaart plaats, met een kleiner vaarttuig, op vrijdag 25 maart a.s. tussen het bankje bij It Far Nr. 1 en de Loswal.

En de vrijdag precies een week later is dan de eerste overzet beschikbaar, te starten om 12:00 uur 's middags. Het toeristengebeuren begint immers vaak al op de vrijdag.

We hopen op veel belangstelling op die eerste Far-vaardag. Misschien kunnen we ook de Stadsomroeper verwachten.

Welkom allen uit- en naar It Far!

Paul van Daalen

[Zweemvesten niet vereist.]

PAKE'S SLEATTEMER FERLINE

Op de pagina hiernaast een foto van de ouden van dagen van Sleat, gefotografeerd tijdens hun jaarlijks uitstapje in de vijftiger jaren.

Ik denk dat vele (oud) Sleattemers hier hun pake en beppe zullen kunnen herkennen. (Velen zullen nu zelf wel pake en beppe zijn)

Geurt van den Brink, Joure

p.s De foto komt uit het archief van mevr. A.de Vries-Koopmans, Doniahiem, Sint Nicolaasga.

Oplossingen met de juiste, bijbehorende namen zijn bij de redactie altijd welkom.

REÛNIE SLEAT 2012

Dit jaar bestaat de Voetbalclub SLEAT 50 jaar. In het kader van dit jubileumjaar worden er verschillende activiteiten georganiseerd, waaronder een reünie voor (oud) leden.

Om niet twee reünies binnen een jaar te organiseren, heeft de commissie van de Sleattemer reünie besloten de reünie te organiseren in 2012.

Datum

De datum die hiervoor gereserveerd wordt is **zaterdag 30 juni 2012**.

Adressen:

Wij beschikken over een uitgebreid adressenbestand van Sleattemers om útens, echter in vijf jaar verandert er veel.

Daarom doen wij een beroep op u om adreswijzigingen en adressen van oud-Sleattemers onder uw familieleden, kennissen e.d. aan ons door te geven.

E-mail

Wij zijn ook bereikbaar via e-mail reuniesleat2012@hotmail.nl. Mocht u vragen hebben of meer informatie wensen, meld het ons dan.

We hopen met uw medewerking weer veel mensen uit te kunnen nodigen voor deze dag.

De reüniecommissie 2012

Jannie Haringsma-Melchers, Pieter Haringsma, Jan Leegstra, Nellie Leentjes, Henk van Netten, Jacob Tijsseling en Gerrit Verhoeff

“De Stadsomroeper” Sloten, maart 2011

IJSClub 'EENDRACHT' BESTAAT 150 JAAR

Hoewel het nog ver weg lijkt, worden nu al voorbereidingen getroffen door het bestuur van ijsclub 'Eendracht' in Sloten om haar 150-jarig bestaan in het jaar 2014 te vieren.

De oudste vereniging van Sloten wil dit opmerkelijke feit niet onopgemerkt voorbij laten gaan.

Het bestuur van ijsclub 'Eendracht' in 1912 met o.a. burgemeester Haitsma Mulier, dhr. E. Haagsma en dhr. K. Klarenberg.

Er bestaan plannen om in dat jaar een fototentoonstelling te houden en wellicht een boek uit te geven. Uw hulp, als lezer van 'De Stadsomroeper', zou daarbij zeer welkom zijn.

Onze vraag is dan ook:

- 1) Bent u in het bezit van foto's uit verleden en heden die een blik bieden op de schaatssport in Sloten? Wellicht heb u schaatsfoto's van wedstrijden, toertochten van uzelf, uw (groot)ouders, uw kinderen of kleinkinderen die in Sloten of directe omgeving zijn gemaakt.

- 2) Weet u verhalen over het ijsgebeuren in Sloten van vroeger of nu? Wellicht heeft de liefde op het Sleattemer ijs toegeslagen of zijn andere verhalen bekend die het vermelden de moeite waard zijn.

Ondergetekende houdt zich aanbevolen voor deze foto's en verhalen en zou uw medewerking zeer op prijs stellen.

De foto's, die u eventueel aanlevert, krijgt u zo spoedig mogelijk terug. Ook mag u met uw fotoboek langskomen, zodat deze niet uit uw fotoboeken hoeven te worden gescheurd.

Ook mag u natuurlijk bellen of mailen voor uw verhaal.

Alvast bedankt voor uw bereidwillige medewerking.

Gerben Stegenga
Heerenwal 65
8556 XW Sloten
Telefoon: 0514-531432

E-mail: g.stegenga@planet.nl

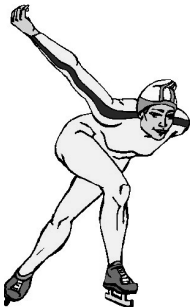

Blz 35 en 36 winterse plaatjes gemaakt door Wytse Müller

IISCLUB DE EENDRACHT

Eind november begon het al te vriezen en al gauw lag er een mooie ijsvloer op onze ijsbaan, maar net zoals vorig jaar lag er al snel een flink pak sneeuw op.

Met behulp van een goede veegmachine en een paar fanatieke vrijwilligers werd er snel een mooie baan gelegd en kon men goed schaatsen op zeer goed ijs. Het is altijd jammer dat na korte dooiperioden de kwaliteit van het ijs snel achteruitgaat.

Toch konden we de ijsvloer goed krijgen voor twee schaatsclinics die onder leiding van Niels Poortema tussen Kerst en Nieuwjaar werden gehouden. De opkomst was overweldigend en dankzij een paar vrijwilligers konden alle kinderen de clinic goed volgen. Voor iedereen was er warme chocolade melk aanwezig.

Je kunt wel merken dat we nu een paar winters achterelkaar hebben gehad, veel kinderen kunnen al

prima schaatsen.

Dit jaar konden we weer eens op een prachtige ijsvloer het Slotermeer over schaatsen en dan zie je natuurlijk dat het op de ijsbaan rustiger wordt.

Jan Verhoeff is als voorzitter teruggetreden maar blijft nog wel als vrijwilliger actief. In zijn plaats is Arjen Rijpkema gekozen. En deze heeft gelijk de voorzittershamer ter hand genomen.

In 2014 bestaat de ijsclub 150 jaar(u leest daar elders in dit blad meer over) en we hopen dit op een mooie en gepaste manier te vieren. Tijdens de jaarvergadering zijn er al enkele ideeën aangedragen en we zullen de komende tijd kijken wat haalbaar is.

Natuurlijk hopen we dan ook op een mooie ijswinter. R.L.

VOETBALNIEUWS

VV SLEAT 50 JAAR

Voetbalclub SLEAT is op 7 augustus 1961 opgericht en bestaat dit jaar dus 50 jaar. Het 50- jarig jubileum zal op zaterdag 27 augustus worden gevierd. De jubileumcommissie is drukdoende met de voorbereidingen van allerlei activiteiten. Zo zullen o.a. oud leden worden uitgenodigd en is er een officiële receptie van het 50 jarig bestaan van de club. 's Middags zijn er activiteiten voor jong en oud. De avond zal muzikaal worden afgesloten. Een barbecue zal ook niet ontbreken.

Het voorlopige programma voor zaterdag 27 augustus 2011 ziet er als volgt uit:

- 14.00 uur – 14:30 uur opening en binnenkomst
- jubileumvierders

- 14:30 uur – 17:00 uur activiteiten op de velden
-
- 17:00 uur – 17:30 uur prijsuitreikingen
-
- 17:30 uur – 18:00 uur officiële receptie
-
- 18:00 uur – 19:00 uur borreluurtje met barbecue
-
- 19:00 uur – 20:30 uur barbecue en vertier
-
- 21:00 uur – 24:00 uur feestavond met muziek

BEKLIMMEN ALPE D'HUEZ

Veder is de jubileumcommissie druk doende met het organiseren van het fietsend bedwingen van de beruchte berg de Alpe d'Huez. Op een camping aan de voet van de Alpe d'Huez zijn een zestal chalets gehuurd. Op dit moment hebben zich 24 personen opgegeven om de berg te gaan beklimmen. Uiteraard kunnen belangstellenden zich nog steeds opgeven bij Menno Knot.

Dit jaar is VV SLEAT weer aan de beurt om de oefenwedstrijd van de regio selectie tegen SC HEERENVEEN te organiseren. Inmiddels is het draaiboek al doorgenomen en zijn de eerste contacten met Heerenveen alweer geweest. De verwachting is dat de wedstrijd op een zaterdag eind juni 2011 zal worden gespeeld. In samenwerking met SC HEERENVEEN en Coca Cola zal er voor de jeugd voetbalclinici worden georganiseerd. Op dit moment is de datum daarvan nog niet vastgesteld. Ook de traditionele slotdag (eind mei) zal in het teken staan van het 50-jarig bestaan. Er zal zowel voor de senioren als voor de jeugd op voetbalgebied iets worden georganiseerd.

R.L.

"LAAGHANGEND FRUIT" c.q. "KLEIN LEED"

De gemeente heeft vanaf 2009 geld beschikbaar gesteld voor goede kleinschalige ideeën van Slotenaren die in het verleden vaak strandden omdat er voor de uitvoering geen geld was.

Het ging dan bijvoorbeeld om: een zitbankje, prullenbak of picknickset, een wipkip of een schommel, een festiviteit of evenement, een sport of spelvoorziening, een extra perkje of bloembak of maatregelen waardoor bv. de (verkeers) veiligheid werd vergroot.

Dergelijke ideeën komen vaak naar voren op ledenvergaderingen of werden in het verleden spontaan bij het bestuur van Plaatselijk Belang gedeponereerd. Het gaat om

aanpassingen die veel "klein leed" kunnen voorkomen.

De laatste tijd horen wij niet zoveel meer spontane ideeën of ze zijn al gehonoreerd. Ons verzoek is: "Wie heeft er nog een goed idee of plan om invulling te geven aan de van "laaghangend fruit" c.q. "klein leed?"

Dus heb je een leuk idee: we horen het graag!

Stuur het op naar: plaatselijkbelangsloten@sloten.nl

Attentie!! De vergadering van plaatselijk belang vindt plaats op vrijdag 25 maart om 20.00 uur in de Poarte. Iedereen is van harte welkom.

GAASTERLAND PROMOTION

Januari is letterlijk met een frisse start begonnen. De sneeuw, het schaatsweer en de temperatuur deed ons "smelten". Ook de elfstedenkoorts sloeg weer toe. Jammer genoeg zette het winterweer niet door, maar Fryslân en daardoor ook ons gebied kwam weer even in het winter-nieuws.

De sneeuwval zette ons als personeel in ieder geval wel aan het denken c.q. aan het werk, want we hebben in zeer korte tijd in samenwerking met Staatsbosbeheer en Manege Gaasterland langlaufroutes samengesteld. Helaas is er net niet genoeg sneeuw gevallen, want anders hadden we op de lange latten gekund en was er een nieuw item ontstaan: **Langlaufen yn Gaasterlân-Sleat!**

Publiciteit

In samenwerking met Fryslân Marketing, de provinciale toeristische overkoepelende organisatie en de gemeente Gaasterlân-Sleat hebben wij ons in januari als personeel op de Vakantiebeurs in Utrecht, watersportbeurs Boot Düsseldorf en Vakantiesalon Antwerpen laten zien.

De Friesland-stand, was helemaal in de sfeer van: Rust en ruimte, tevens werd er een video over het Friese landschap gedraaid. Maar een ieder kon ook even op de foto met: de sterkste man van Fryslân, Wout Zijlstra, onze schaatser Sven, zanger Siep van de Kast of onze lieflijke dame Doutzen. Tijdens deze beurs werden er naast de VVV Fryslân-gids, ook diverse streekgidsen actief uitgedeeld, waaronder onze eigen gids van Gaasterlân-Sleat. En natuurlijk ontbraken de Elfstedenroute-kaarten niet.

Het is belangrijk dat deze gidsen op de beurzen liggen om de (buitenlandse) gast te interesseren voor onze gemeente met die bijzondere diamant! Ook de al aanwezige gast kan dit magazine als leidraad voor de vakantie gebruiken. De gids voorziet in een compleet aanbod van de toeristisch recreatieve branche.

Openingstijden

Bezoekerscentrum Mar en Klif te Oudemirdum, tevens het hoofdkantoor van **Gaasterland PromoTion**, heeft besloten om de openingstijden nog meer te verruimen in 2011.

Vanaf 1 april t/m 31 oktober zijn we **dagelijks** geopend, **ook de feestdagen!** Tot 1 april zijn we iedere zaterdag geopend van 11.00 uur tot 16.00 uur!

Daarbuiten is het bezoekerscentrum Mar en Klif/Gaasterland PromoTion telefonisch en via email bereikbaar. Ook hebben we op onze website een evenementenkalender staan, hierop vindt u alle evenementen van onze gemeente. (Voor zover bij ons bekend en doorgegeven!)

In het bezoekerscentrum kunt u naast uitgebreide toeristische informatie ook op een duidelijke en kindvriendelijke manier een prachtige indruk krijgen van het landschap, de natuur en de cultuurhistorie van Zuidwest Fryslân.

We nodigen u/jullie hierbij graag uit om eens langs te komen in ons *All weather of Elk* weer voorziening. De entree is gratis!

Bestuur en personeel hopen, dat agentschap museum Stedhûs Sleat, agentschap Balk bij de fa. Haantjes en Mar en Klif te Oudemirdum weer vele bezoekers in 2011 mogen verwelkomen.

Ons adres is:

Mar en Klif/Gaasterland PromoTion,

De Brink 4, 8567 JD Oudemirdum.

0514-571777

www.gaasterlandpromotion.nl

info@gaasterlandpromotion.nl

Namens het team van Gaasterland Promotion,
Klaartje Lubach.

Begrafenis- en crematievereniging "Sloten" ***Opgericht 25 juni 1929***

Op de algemene ledenvergadering van 27 januari jl. heeft er een bestuurswisseling plaats gevonden bij bovengenoemde vereniging. De heer Theun van der Sluis heeft na 23 jaar afscheid genomen en tussentijds is afgetreden mevrouw Lidwina van der Goot-Mous. Voor hen in de plaats zijn gekomen de heren Auke Bergsma en Fred Haarsma. Het bestuur wordt nu gevormd door: Fred Haarsma voorzitter, Julius Lolkema penningmeester, Klaartje Lubach, secretaris en de overige bestuursleden zijn Cor Schotanus en Auke Bergsma.

Een nieuwe bode is ook gepresenteerd, maar daarover zullen de leden binnenkort schriftelijk benaderd worden.

In deze vergadering is o.a. een agendapunt aangenomen, waarin voortaan bij een uitvaart van niet-leden: 10% van de uitvaartsnota, met een minimum van € 400, - in rekening zal worden gebracht voor verrichte werkzaamheden. Dit bedrag was tot nu toe € 250, -.

De ledenkorting van € 550, - bij de uitvaart en de contributie voor gezinnen: € 20, - en alleenstaanden vanaf 18 jaar 10, -, zijn gelijk gebleven.

Uit bovenstaande bedragen moge blijken dat het nu wel heel aantrekkelijk wordt om LID te worden van onze uitvaartvereniging, aangezien vanaf heden plm. € 1.000, - in mindering wordt gebracht op de nota bij overlijden!

Als vereniging hopen we dat dit jaar velen zich aanmelden als LEDEN!! Voor meer info kunt u zich schriftelijk of telefonisch melden bij de secretaris en via de mail mag natuurlijk ook sloten@uitvaartfederatie.nl We nemen dan zo spoedig mogelijk contact met u op.

GEVRAAGD: onderhoudspersoon voor graven

Als uitvaartvereniging zijn we het afgelopen jaar een aantal malen benaderd door personen, die graag willen dat het graf van hun (oud)familieleden jaarlijks wordt onderhouden.

<u>Wie zou deze klus op zich willen nemen, uiteraard tegen een afgesproken vergoeding.</u>
--

Graag aanmelden bij de secretaris of via sloten@uitvaartfederatie.nl zodat onze uitvaartvereniging dit kan doorgeven aan de betrokkenen.

OPBRENGST COLLECTES

In de maand februari bracht de collecte voor Amnesty International € 270,15 op.

In de maand maart bracht de collecte van het reumafonds € 405,24 op.

Collectanten en gevers hartelijk bedankt voor uw inzet en uw bijdrage.

RUIMTE: ZEILEND DOOR FRIESLAND

Uit het archief van Sjouwe Leffertstra: een artikel uit het gelijknamige boek van Piet Bakker en L.J Kleyn over hoe Sloten 1938 beleefd wordt.

Sloten is een van Friesland's elf steden. Als je nòg eens 'stad' zegt en je niest, dan is heel Sloten weg. Het wordt alleen in stand gehouden om de Elf Steden-tocht door te laten gaan.

Zie je het stedeke zo uit de verte, dan is er maar weinig fantasie voor nodig om je te verbeelden, dat een reuzenkind een aardig spelletje voor z'n Sinterklaas heeft gekregen. Popperige huisjes, wat boompjes, een paar heel kleine bruggetjes, een molentje en twee kerkjes. En deze bouwkundige inventaris heeft dat kind op buitengewoon stijlvolle wijze gegroepeerd. Fijn gewelfde bruggen aan het begin en einde van het stadje. Daar tussen in een gracht met dromende bomen boven het roerloze water. Kleine, zuiver gelijnde huisjes schuchteren bijeen, steunen elkaar, zoeken troost in hun eenzaamheid.

Er zijn een paar gevels die op een grootser verleden wijzen. Niet voor niets staat Sloten als stad te boek. Wie op de hoge brug staat en heel het plaatsje in één blik overziet, merkt duidelijk, dat we hier inderdaad niet met een dorp, doch met een miniatuur-stedeke te doen hebben. Door een grillige schikking van het lot is het nooit uitgroeid tot een normale provinciestad. Een van die dwergverschijnselen der wispelturige historie. Wie weet welke kleinigheid er maar had moeten gebeuren en Sloten was de kern geweest van een bloeiende gemeente, waar omheen zich nieuwe wijken, villaparken en fabrieksterreinen hadden gerangschikt. Nu wonen er landbouwers, visserlui, kleine neringdoenden en handwerkmensen. In volmaakte rust. Ongeveer 700 bij elkaar.

Het reizende schoenmakertje trekt van huis tot huis om met lappen wat te verdienen. Als hij wat schoenen bij elkaar heeft, trekt hij zich terug in zijn atelier, tegen de deur van de kerk met de blauwe lucht en de wolken boven zijn hoofd. Of hij lapt en flikt midden op straat, midden tussen de pratende buurvrouwen en het boeren-wasgoed aan de lijn.

Dat is Sloten ...

Daarbuiten jaagt het wilde leven. Het beroert Sloten niet. Veilig ligt het tussen de Brekken en het Slotermeer. Te midden van wijd polderland. In nog geen tien minuten loopt men om de hele stad heen.

Wij leggen ons scheepje bij de molen, tegen het tuintje aan van een visserman, die zijn netten staat te boeten en in volle vrede zijn pijpje rookt. Zwaluwen scheren rond de mast. In de bomen van de terp koert een duif. Ergens – misschien aan het andere eind van de plaats – horen we een kind lachen.

En in die fijne stilte denken we even aan die andere stad. Amsterdam ... Aan het Damrak als de beursbengel de mensen laat jachten, aan het Rembrandtplein met zijn bijtende lichtreclames en nooit onderbroken

gewoel der uitgaande menigte, aan het Centraal Station in het spitsuur. Men zou in navolging van Dickens "A tale of two cities" kunnen schrijven. Sloten en Amsterdam ...

Wie dit vredige leven hier aanschouwt, voelt willekeurig een zekere afgunst in zich opkomen. Ik weet wel, dat Sloten geen eilandje van geluk in een wilde wereldzee is. Maar toch moet het verschil maken, of men in deze rust voor de grote problemen gesteld wordt dan of men er in de woelige branding der grote stad mee te maken krijgt.

Hier heeft men de tijd ...

Het eeuwige en vaak zo doelloze jachten, dat wij in het afschuwelijke modewoord 'tempo' hebben samengevat, zal in Sloten geen overprikkelde, nerveuze slappelingen kweken. In dit geïsoleerde stadje halen de mensen zich althans geen nodeloze problemen op de hals. De noodzakelijke zijn al veelvuldig en vervelend genoeg.

Wij moeten even naar het postkantoor. 'moderne' mensen kunnen zonder postkantoor niet leven. Juist zijn de kranten gearriveerd. Ze liggen bij het loketje klaar. Af en aan verschijnt een Slotenaar en hij pakt zijn blaadje weg. Een Standaard, een Telegraaf, een Volksblad ... De postambtenaar kijkt er nauwelijks naar. 't Is wel goed zo. Wie zou er nu een krant van een ander wegnemen?

Hetzelfde gebeurt met de brieven. De avondbestelling is vervallen. Wat komt het er op aan? Niemand woont verder dan vijf minuten van het postkantoor. Iedereen kan dus zijn eigen brief even afhalen.

En als ik mijn verwondering over deze huiselijkheid uitspreek, kijkt de man achter het loketje mij op zijn beurt verwonderd aan. Da's nou echt weer zo'n opmerking van zo'n stadsmens! Hoewel Sloten toch eigenlijk óók een stad is ...

In de luwte van de molen gebruiken wij ons avondbrood. Geleidelijk kwijnt de dag weg. De visser, die onze buurman is, zeilt naar het meer. Zijn schuitje vormt een donkere vlek op de matzilverenglans van het water.

Klaar rijst de maan boven het stedeke. De boomtoppen verzadigen zich van het licht. Beneden heest de schaduw. Het grachtje weerspiegelt de serene hemel. Een enkele man loopt langzaam langs de wallen. Staat even stil. Kijkt naar de kim.

In de verte loeit een koebeest tegen de maan.

Een vleermuis fladdert onrustig rond.

Verder is alles van een ademloze, heilige rust ...

IN AMERIJKJE

In deze rubriek zijn wij eventjes ('in amerijkje') te gast bij een (oud-)Sleattemer. Hij/zij vertelt over wat hem/haar bezig-houdt, zodat wij als Sleattemers wat meer over elkaar komen te weten.

Vandaag ben ik te gast bij Anke de Groot. Zij is werkzaam als office manager bij het bedrijf Interra te Joure. Dit bedrijf is een adviesbureau in ruimtelijke ordening, beheer en bedrijfsorganisatie met een afdeling civiele techniek. Een keer in de drie jaar zetten de medewerkers (10 personen) zich in voor projecten in het buitenland. Onlangs zijn zij naar Ngoma, een plaats in Oeganda, geweest.

Anke, hoe komen jullie op het idee om met zijn allen, naar Oeganda te gaan?

"Oeganda is het derde project dat wij hebben gedaan. Hiervoor zijn we in Roemenië en Namibië werkzaam geweest. Wij gaan vanuit de gedachte: hier in Nederland hebben we het goed, maar op andere plaatsen in de wereld is dat nog niet zo. Wij willen graag een steentje bijdragen om de mensen daar vooruit te helpen."

Hoe gaat dat in zijn werk? Jullie pakken de wereldkaart erbij, pikken een land eruit, en pakken het eerste vliegtuig daar naartoe?

"Haha, nee zo makkelijk gaat dat niet! We proberen er altijd een stichting bij te betrekken die in een bepaalde regio werkzaam is. Mocht de keuze zijn gevallen, in dit geval Oeganda, dan beginnen de voorbereidingen."

Wat moet ik mij voorstellen bij die voorbereidingen?

"De voorbereiding is een van de belangrijkste fases van het hele project. We beginnen hiermee dan ook al een jaar voordat we daadwerkelijk starten met het project. Het begint ten eerste met contact zoeken met mensen die er al zijn geweest. Zij kunnen ons vertellen wat de concrete behoeftes zijn van de bevolking daar. Naar aanleiding hiervan zetten we een plan op."

Wat was er in Oeganda belangrijk?

"Voor de Ngoma in Oeganda was er de behoefte om een keuken bij de school te bouwen, met een eetgedeelte. Nu werd het koken nog in een klein primitief hutje gedaan, en daarbij moesten alle 100 leerlingen eten in hun eigen lokaal."

Hebben jullie zelf nog extra ideeën?

"Ja! Omdat er nu nog veel ontbossing plaatsvindt, doordat er wordt gekookt op hout, wilden we een biovergister bouwen. Er zou dan op mest kunnen worden gekookt. Daarnaast wilden we de functie van de eetzaal uitbreiden als de school uit was. Zodat het een soort sociaal centrum a la

'De Poarte' zou kunnen worden. Dit kan eigenlijk alleen door er licht te hebben, omdat het daar snel donker is. We besloten om zonnepanelen op het dak te plaatsen. Als laatste wilden we een moestuin opzetten waar de leerlingen van de school konden leren om gewassen te verbouwen. En om daarna de gewassen op te eten natuurlijk!"

Een hele lijst! Wat gebeurt er dan?

"Als de plannen er zijn, gaan er twee mensen van ons naar het land toe. Zij kijken of het project, zoals wij dat voor ogen hebben, reëel is. Daarnaast kijken ze of er nog extra behoeften zijn en of alles goed te bereizen is. Als die twee mensen terug zijn wordt het plan verder uitgewerkt. Het eerste dat dan wordt gedaan is de reis boeken. En dat valt niet mee, omdat je met veel dingen rekening moet houden."

Welke dingen zoal?

"Als eerste moet je je realiseren dat we maar een week gaan. In die week moet alles gebeuren en moet het ook af zijn! We moeten bij het boeken van de reis daarnaast rekening houden met de planning op het werk. Want het normale werk gaat ook gewoon door natuurlijk! Ook is het handig om de globale weersvoorspelling van het land waar je heen gaat te kennen. In het regenseizoen of in extreem warme perioden is het niet prettig werken! Aan de andere kant: je kunt met zoveel dingen rekening houden, op een gegeven moment moeten er gewoon knopen worden doorgehakt. De reis wordt dan geboekt."

Dan ben je er nog niet denk ik?

"Nee. Als de reis geboekt is weet je heel concreet wanneer het gaat gebeuren. Hierop kan een actielijst worden gemaakt. Wat komt daar in? Er moeten bouwtekeningen worden gemaakt, misschien bouwvergunningen worden aangevraagd, materialenlijsten worden samengesteld. En dit alles in overleg met de lokale bevolking via de mail. Dit mailverkeer verliep wonderbaarlijk goed!"

Anke keihard aan het werk

En dan is het zover, jullie gaan naar Oeganda!

"Met zijn zestien elk 25 kilogram aan schroeven, spijkers, boormachines en andere bouwmaterialen op zak! We hadden dit mee omdat dit soort materialen daar erg schaars en erg duur waren. Omdat we naar Oeganda maar liefst 50 kilogram bagage mee mochten nemen, besloten we 25 kilogram voor materialen te gebruiken. In totaal heb je dan $16 \times 25 = 400$ kilogram aan bouwmaterialen mee!"

Was het toen nog een lange reis vanaf het vliegveld naar Ngoma?

"We moesten nog 4 uren in de bus zitten. Aangezien het 's avonds niet vertrouwd is om per bus te reizen bleven we een nacht in Kampala. De volgende ochtend zouden we, nadat we geld hadden gepind, vertrekken. Het probleem was: we konden geen pinautomaat vinden! Na veel zoeken hadden we uiteindelijk een pinautomaat gevonden. We zijn uiteindelijk rond twaalf uur 's middags vertrokken."

Hoe was de aankomst in Ngoma?

"De aankomst was erg mooi! We werden verwelkomd met zang, dans en toespraken van oudsten daar. Het werd een hele ceremonie! Wat een meevaller was, was dat ze al waren begonnen aan de biovergister! Dit leverde een voorsprong op de planning op!"

En dan keihard aan de slag?

"De eerste dag hebben we niets meer gedaan, maar inderdaad: vanaf dan is het vijf dagen lang van 8 uur 's ochtends tot 18 uur 's avonds keihard werken! Het doel is immers om het hele project binnen een week af te ronden. Je merkt dan ook wat een goede voorbereiding oplevert: alle materialen zijn er, funderingen zijn gelegd en er staan aggregaten."

Wat is dan de rol van de lokale bevolking?

"De bevolking is tijdens het hele project, inclusief de voorbereiding, intensief betrokken. Dat moet ook, omdat wij er maar tijdelijk zijn. Als wij weg zijn, moeten ze het ook zelf doen. Zo heeft een man de hele week meegelopen met de bouw van de zonnepanelen en het installeren van de elektriciteit. Nu wij weg zijn is hij de elektricien, omdat hij de kennis heeft gekregen. Gelukkig was de communicatie geen probleem: ze spreken daar allemaal Engels. Dit was tijdens ons eerste project in

**Het resultaat van een week
hard werken**

Roemenië moeilijker. Aan de andere kant: met voordoen en nadoen bereik je ook veel!"

Is er dan ook tijd voor ontspanning?

"In de vijf dagen dat we aan het werk zijn eigenlijk niet! We moeten vasthouden aan het doel alles binnen een week af te krijgen. Wel hebben we na het project nog drie dagen op eigen gelegenheid door het land gereisd."

Hoe was dat?

"Oeganda is een prachtig land met een prachtige natuur. Waar wij zaten, in het zuiden van Oeganda, was het relatief veilig. Ook al is het armoedig, de mensen leven niet in erbarmelijke omstandigheden. In het noorden is het nog wel onrustig. In de drie eigen dagen zijn we onder andere in het oerwoud geweest te 'chimp-tracking' (chimpansee

speuren). Geen chimpansee gezien, maar wel allemaal andere prachtige dieren in een prachtige omgeving!"

Wat is je het meeste bijgebleven van dit project?

"Het afscheid is altijd een moeilijk moment. Je bouwt in de korte, maar intensieve periode een hechte band op met de mensen. Iedereen knuffelt met elkaar, er worden dankwoorden gedaan, we kregen persoonlijke cadeautjes en, heel mooi: een boekje met tekeningen van de kinderen. Dan wordt er wel een traantje weggepinkt. Want je weet: dit afscheid is definitief."

Wat krijgen jullie in Nederland dan nog mee van hoe het nu is?

"Laat ik eerst zeggen dat alles wat wij voor ogen hadden in die week gerealiseerd is! Hier in Nederland krijgen wij nog regelmatig foto's en verhalen van de mensen via mail, maar ook van Nederlanders die er toevallig in de buurt zijn. Zij worden verzocht om dan hun verhalen en foto's naar ons, Interra, te sturen. Dat toont wel dat de mensen zich erg betrokken hebben gevoeld, en nog steeds voelen. Voor ons een teken dat ons project, naast de bouwwerkzaamheden, erg geslaagd is!"

We zouden met jouw verhalen wel een hele Stadsomroeper kunnen vullen Anke! Heb je nog een anekdote die je de lezers niet onthouden wilt?

"Tijdens een van de drie vrije dagen zaten we in de bus. We haalden een personenauto in, met wel een hele vreemde lading in de kofferbak. Daar bleek namelijk een koe met van die grote hoorns in te zitten. Een prachtig gezicht!"

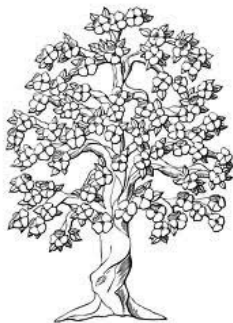
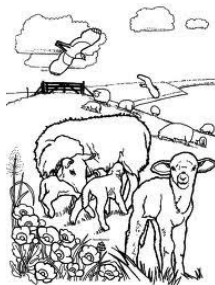
Zo kan vee ook vervoerd worden

***Tips, suggesties enz. voor 'In amerijke' zijn van harte welkom!
Gelieve ze naar de redactie te sturen.***

PB

MAITIID

De winter wie wat kwakkelich en lang,
al waard er wol omraak in streekje setten.
Mar linkenoan joech Jûkelburd belies
en makke Maitiid mei him koarte metten.

It wite bloeisel fan ús prommebeam
glânzet folop yn iere foarjerssinne
en lamkes, ûnder 't hoedzjend each fan mem,
stuiterje boartlik oer de boerefinne.

De greidefûgels wjukje al boppe it fjild
en sweltjes bin' fan plan om gau te kommen.
It beamte lûkt de griene klean wer oan
en yn ús foartún pronkje peaskeblommen.

De elzepropkes wigelje op 'e wyn
en lysters sjonge fleurich harren lietsje.
We kinne eltse dei wer bûtendoar
de maitiid rûke en der fan genietsje.

Jan Folmer